Ockupantnytt.

november 2008 | Nyheter från Ockupantscen Sverige | årgång 1, nummer 2

extra extra extra extra extra extra extra extra extra extra extra extra extra extra extra extra extra extra extra

Ockupantens ABC
Just när husockupationerna som form dömts ut som ett avslutat kapitel i Europa, har en ny ockupantrörelse rest sig ur Ungdomshusprotesternas kölvatten.

»Smultronstället behövde inte rivas«
Det menar Per Johansson som var den sista hyresgästen i villan på Kävlingevägen.

Det är rätt att starta ockupation
Salka Sandén som var aktiv inom ockupationsrörelsen på 1990-talet ger sin syn på saken.

»Kampen måste breddas«
Det skriver Anton Klepke. »Det är inte konstigt att människor vänder den parlamentariska politiken ryggen« fortsätter han.

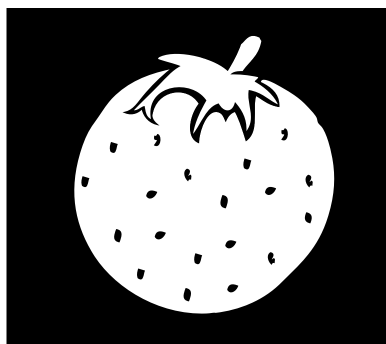
»Jag är svag för Lunds extremvänster«
Hur har media speglat konflikten kring Smultronstället? Ockupantnytt har träffat Eskil Fagerström, journalist och krönikör på Sydsvenska Dagbladet.

UNDER SIEGE!

OCKUPATIONS-VÅG ÖVER SVERIGE: TOMMA HUS TAGNA I LUND, UMEÅ, MALMÖ OCH GÖTEBORG

Innehåll

Ockupantnytt #2/08

Ockupantnytt.

ANSVARIG UTGIVARE:

Smultronstället Support

MEDVERKANDE I NUMRET:

Nora K, Simon Lerkot Berglund, motkraft.net, Salka Sandén, Anton Klepke, Johna Lund, Per Johansson, Olof Holmgren, Staffan Jacobsson, motkraft.net, guldfiske.motkraftblogg.net, Per Johansson

GRAFISK FORM:

Olof Holmgren
Petter E

SERIE:

Lina Eriksson

ILLUSTRATIONER:

»We Can Do it« Amerikans propagandaaffisch från andra världskriget (modifierad, s.3), Hoplouie (s.5), Banksy (modifierad, s. 12-13), Eskil Fagerström (självporträtt, s. 20.). Övriga illustrationer: radicalgrafics.org (s. 2, 14, 23), stencilpunks.mattrunningnaked.com (s.12), stencilrevolutions.com (s. 24) läsarbidrag (s. 16-17), privat foto (s. 19)

KONTAKT:

ockupantnytt@gmail.com

ockupantnytt@hushmail.com

www.ockupantnytt.wordpress.com

INFORMATION:

Första nummret av Ockupantnytt gjordes på två timmar en sen vardagskväll. Den bestod av åtta sidor, trycktes i 1200 exemplar under natten och delades bland annat ut på gymnasieskolor i Lund.

Andra nummret har tagit en vecka att göra, den kommer att tryckas i 2000 exemplar och kommer att distrituberas i Lund, Malmö, Stockholm, Umeå och Göteborg.

Vill du medverka i redaktionen?

Skicka in en artikel, intervju, debattinlaga, dikt, illustration eller serie: ockupantnytt@gmail.com

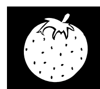

»Man kan säga att Smultronstället och den svenska ockupantrörelsen föddes ur Ungdomshuset, i försvaret av det som fanns och i kampen för ett nytt.«

Ledare:

Vi är alla barn av Ungdomshuset

Av: Nora K.

ÖVERALLT I EUROPA PÅGÅR samma kamp för att driva undan människor och göra ytor fria för kapitalet. Arbetarklassområden, bohemstäder, fristäder, ockuperade hus och allmännyttor drivs undan med schaktmaskiner, rivningsföretag och höjda hyror. Och överallt i Europa pågår ett motstånd. Man kan säga att Smultronstället och den svenska ockupantrörelsen föddes ur Ungdomshuset i Köpenhamn, i försvaret av det som fanns och i kampen för ett nytt. Där lärde sig en hel generation unga köpenhamnare och skåningar hur man ockuperade hus, serverade mat, kampanjade, delade flygblad, kravallade, skapade stödfester, agiterade och organiserade. Smultronstället skulle kanske vara möjligt utan Ungdomshuset, men det är nog knappt. Vi var med i ur och skur, mötte poliser och politiker, media och allmänhet. Jag lärde mig hitta i Köpenhamn bara igenom de ändlösa demonstrationerna jag åkte på.

Vi vann kampen om Ungdomshuset

När man då till slut vann så var det en oerhörd händelse. Till slut hade man vunnit. Segrar har vi inte direkt varit bortskämda med, och i och med att man hade vunnit började idén om att man kunde ockupera och vinna sprida sig. Umeå och Göteborg kom först i Sverige, med ockupationer växande i takt och styrka runtom i Europa. Vi är förstås inte Ungdomshuset, vi har inte samlat en hel generation i en huvudstad, och vi har inte ett hundraårigt arv i Smultronstället. Men det hindrar inte oss från att kunna göra samma sak som vi lärde oss där. Att göra det så dyrt för politikerna att låta oss vara utan ett hus att de måste ge oss ett. Vi lär massor av människor att det är rätt att ockupera, att det är lätt att ockupera. Allt vi behöver göra är att gå in i ett hus och ta det.

»Alla älskar en vinnare«

Vi kommer vinna, för varje dag förflyttar kommunens budget närmare bristningsgränsen. Och när vi har vunnit så kommer vi ha lärt oss någonting, och gjort någonting för oss själva. På arbetsplatser, skolor och bara därhemma är det lättare att säga emot, att göra någonting själv om man en gång har gjort det på gatan. När vi vinner så kommer det sprida sig, för alla älskar en vinnare. För att alla andra också kommer se hur lätt det är. Vi är alla barn av ungdomshuset, kanske kan vi hoppas på att en dag få några barnbarn. ■

»Eftersom politikerna inte kan lösa bostadspolitiken så gör vi det själva«

- Martin, ockupant i Malmö

»Det är ju vansinne att ett hus med flera lägenheter står tomt år efter år«

- Klas, ockupant i Göteborg

VILKET FINT HUS DET TAR VI

EN OCKUPANTVÅG HAR SVEPT IN ÖVER SVERIGE MED VINTERDISET. I Lund, Malmö, Göteborg och Umeå har tomma hus förvandlats till levande mötesplatser och fyllts med liv och verksamhet igen. Samtidigt som bankerna krisar pgå grund av bolånen, hyresrätterna säljs ut och nybyggnationen av billiga bostäder kraftigt minskat, visar ockupanterna med sina direkta aktioner hur bostadsfrågan kan lösas. Är det inte ett större brott att låta fastigheter stå tomma och outnyttjade för att hålla bostadspriserna uppe, än att ockupera dem och använda dem?

Malmö:
Ockupation i Malmö för bostad åt alla

BANVERKETS GAMLA VILLA på Johanneslustgatan 12 som stått tom i flera år har äntligen fått boende i huset. Ett antal personer har flyttat in i protest mot Malmö stads bostadspolitik. Huset har döpts om till Tåget.

- Eftersom politikerna inte kan lösa bostadspolitiken så gör vi det själva , säger **Martin**, en av de nyinflyttade som bott runt på kompisars soffor de senaste halvåret.

»Bostadspolitiken en katastrof«

I Malmö finns det närmare 900 hemlösa personer och 30 000 står i bostadskö hos MKB. Antalet unga hemlösa (20 -22 år) har femdubblats på ett par år. Alla nybyggen med undantag av lyxprojektet Victoria Park står stilla på grund av finanskrisen.

Malmö stads bostadspolitik är en katastrof. De som får betala priset för den är främst ungdomar och andra människor med låga inkomster – dels för att vi inte får några bostäder och dels för att vi tvingas subventionera lyxlägenheter nere i Västra hamnen via skattsedeln och med höjda hyror.

Det byggs för miljarder i Malmö – dessvärre inte bostäder. Istället plöjs pengarna ner i nya köpcentrum och andra skrytbyggen, med mutor och bjudresor som lockbete förflyttas pengar magiskt från det allmänna till några få redan välbärgade personers fickor. Triangeln ska dubblas i storlek, den gigantiska containern Entrén vid Värnhem ska ge oss ett varmt välkomnande till staden och i fall att det ändå råder brist på köpcentrum så byggs ett jättelikt shoppingmonument i Hyllie. Malmö får också den tvivelaktiga äran att husera Sveriges första ”gated community” i Victoria Park, ett inhägnat område för enbart rika människor som bevakas av ett eget vaktbolag.

Vill ha dialog

-Trots bostadsbristen finns det mängder av hus som står tomma, i spekulationssyfte eller bara i väntan på rivning. Det är helt oacceptabelt, därför tar vi nu saken i egna händer och flyttar in, säger Martin. Många av oss har inget hem alls medan andra har osäkra andra- och tredjehandskontrakt, fortsätter han.

Ockupanternas avsikt är att bosätta sig i villan och bekanta sig lite med sina nya grannar. Vi kommer inte att lämna huset frivilligt men heller inte att använda oss av något våld. Huset är alkohol- och drogfritt.

-Vi hoppas att den förre fastighetsägaren, Lifra, vill föra dialog med oss och inte bara svarar med att skicka insatsstyrkan, säger Martin. Bostadsbristen är en social och politisk fråga, inte en polisiär! ■

Malmö:
Intervju med ockupanterna

DEN 15 NOVEMBER ockuperades ett av banverkets gamla hus på Johanneslustväg i Malmö. Ockupantnytts två utsända tog sig dit tillsammans med fem husockupanter från smultrongänget och överlämnade byggmaterial, glödlampor och mat.

Hur länge har huset stått tomt?
Benny: Vad jag vet har huset stått tomt i fem år bortsätt från en månad då ett gäng byggarbetare som arbetade i närheten bodde här.

Hur har grannarna ställt sig till ockupationen?
Benny: Alla utom en har varit positiva. Vi har varit runt i grannskapet och knackat dörr och delat ut flygblad. Flera grannar erbjöd sig att fylla våra vattendunkar eller låna ut sina toaletter. Den negative arbetade på kommunen och han ringde polisen.

Hur föddes idén till ockupationen?
Olsen: Det fanns en idé redan i somras, när Smultronstället ockuperades avvaktade vi för att följa utvecklingen. När det huset sedan revs blev folk mycket mer peppade på att genomföra en egen ockupation.

När gick ni in i huset?
Olsen: Imorse klockan sex, alldeleds för tidigt för mig egentligen.

Hur många var ni?
Olsen: Vi var tio stycken imorse, men under dagen har många dykt upp med grejer och hjälpt oss.

Vad ska ni använda huset till?
Benny: Först och främst boende, sen får vi se vad det finns för andra möjligheter. Efter ockupationen i Lund inriktade vi oss mer på att ha ett hus enbart för boende.

Vad behöver ni för saker?
Benny: Filtar, madrasser, element med mera. Ja, egentligen allt möjligt som behövs i ett hem, vi har även ont om möbler just nu. All hjälp är välkommen.

Vill ni tillägga någonting?
Olsen: Kom gärna och peppa och hälsa på, det betyder skitmycket! ■

Lund:
River ni ett tar vi två. River ni två tar vi hela stan

DEN FJÄRDE NOVEMBER 2008 bröt polisen upp dörrarna till Smultronstället och sex personer greps och fördes ut ur huset. Ett par veckor tidigare hade ockupanterna varit på ett möte med kommunen och tjänstemännen som var inblandade i frågan, då hade de pratat om ytterligare möten och dessutom poängterat tydligt att det inte fanns några planer på att riva huset före 2011. Men redan samma dag som stormningen revs huset, kvar blev en hög med sten och ungdomarna som stod utanför för att protestera mot stormningen fick se på när kommunens inhyrda grävskopor trasade sönder Smultronstället.

Demonstration mot rivningen

Under kvällen anordnades en demonstration som protest mot politikernas agerande. Demonstrationen på omkring 250 personer, mestadels från Lund och Malmö, tågade genom Lund och stannade innan den upplöstes framför polishuset för att möta de sista av de gripna, som släpptes under kvällen. Efter demonstrationen fortsatte aktiviteten febrilt och redan samma kväll hade två grupper tagit sig in i två nya hus.

Två nya ockupationer

Ena gruppen tog sig in i ett tomt hus på Norra Fäladen, som av ockupanterna döptes till Törnrosdalen, och den andra gruppen gick in i det såkallade Bomanshuset på Bankgatan, som även det stått tomt i många år trots det centrala läget. Under natten lyckades ockupanterna på båda ställen göra det bekvämt för sig och man fick stöd från alla håll. Ockupanterna på Bankgatan lyckades få tag i ordföranden till stiftelsen som äger fastigheten dagen efter att de gått in och blev lovade en fika i det ockuperade huset, men samtidigt lämnades det in anmälan om olaga intrång gällandes båda husen. Redan kvällen efter att ockupationen inletts stod polisen utanför. Då det inte var möjligt att behålla båda husen vid stormningen bestämde sig ockupanterna på Törnrosdalen för att lämna huset och istället försöka behålla huset på Bankgatan.

Polisen tog sig trots ett utskickat pressmeddelande om att ockupanterna lämnat Törnrosdalen ut till Norra Fäladen och slog sig in i det tomma huset. På Björnbärssnåret hade ockupanterna tagit sig upp på taket och en demonstration på uppskattningsvis 60 personer protesterade högljutt mot stormningen. Demonstranterna blev bryskt bortmotade, slagna med batonger och knuffade av poliserna. De nio personerna på taket greps, dessutom greps en av demonstranterna utanför för påstådd skadegörelse mot en polisbil.

Utanför polishuset bildades en välkomstkommitté för att ta emot de gripna, som stannade utanför porten till polishuset fram tills sent in på natten då man lyckades få uppgifter om att de gripna inte skulle släppas förrän morgonen därpå. Kvällen efter var alla de nio släppta och man samlade ihop sig för att hålla möte och fortsätta planera inför kommande aktioner.

Inget glömt, inget förlåtet

På lördagen hölls det en stor demonstration med tal utanför Serviceförvaltningen, Björnbärssnåret, LKF och inne på Stadshallen där man avslutade med att hålla ett eget kommunmöte där alla som ville fick säga sitt angående Smultronstället, kommunens agerande och ockupationerna. Uppslutningen var stor, mellan 350 och 400 personer tågade igenom Lund. Planerna fortgår…

Umeå:
Gamla djursjukhuset ockuperat

Fredag den 31 oktober gick aktivister in i det gamla djursjukhuset på K4-området. Huset har stått tomt sedan cirka ett år tillbaka och ägs av Umeå Kommun. Under fredag kväll pyntades huset med banderoller och annat som gjorde det hemtrevligt. En hel del banderoller hängdes även upp på utsidan. En biosalong, sovlokal och kök/aktivitetsrum fixades i ordning och aktivisterna lagade mat. Elen var igång i huset och stängdes inte av under helgen. Ordningsmakten tittade förbi en snabbis men kommenterade mest banderollerna och önskade en trevlig helg. Kvällen avslutades med ett par filmer i biosalongen innan läggdags.

På lördag åts det frukostbuffé och många av ockupanterna satt utanför huset i solen och spelade fotboll mm. En del media var förbi för att filma, fota och intervjuva. Ett stormöte hölls om lite praktiska detaljer och för att diskutera dagens aktiviteter. Under eftermiddagen och kvällen lagades det och åts mat och ett par workshops avverkades. Bland annat om situationen i Palestina. På kvällen tittades det på film och folk umgicks och hade det trevligt tillsammans.

Söndagen inleddes med tidig uppstigning och ett kortare morgonmöte för att diskutera den planerade utgången. Sedan åts det frukost innan huset städades och alla saker packades in i bilar och kördes därifrån. En i största allmänhet lyckad och trevlig husockupationshelg är avslutad och vi lovar att det inte var den sista!

Aktivistgruppen Huset kräver nu att politikerna tar sitt ansvar och lämnar över det gamla djursjukhuset eller en annan byggnad som uppfyller kraven för upprättande av ett autonomt aktivitetshus i Umeå. Så länge inte konflikten får en politisk lösning så kommer vi att ta oss friheten att använda tomma byggnader för att få en mötesplats som fyller behoven. ■

Göteborg:
Tomt hus i Gamlestan ockuperat

Lördagen den 8 november ockuperades ett hus på Holländareplatsen i Gamlestan i Göteborg av en större grupp människor. På eftermiddagen tog man det sedan tre år tomma huset i besittning. Ockupanterna inledde ockupationen med ett stormöte där information spreds och ansvarsposter fördelades. Huset som intagits är ett tre våningar högt tegelhus med två trappuppgångar. Det har tidigare fungerat som bostadshus och ligger mycket centralt i den gamla arbetarstadsdelen Gamlestan och huset ägs av det kommunala bostadsbolaget Poseidon som enligt uppgifter till Motkraft låtit det stå tomt i cirka tre år.

Stans högsta hyror

Huset är stort och innehåller flera lägenheter samt en större samlingssal. Detta verkar väl motsvara de behov som husets nya brukare har.

- Det är ju vansinne att ett hus med flera lägenheter står tomt år efter år, säger **Klas**, en av ockupanterna. Poseidon väljer aktivt att inte använda huset, vilket är ett politiskt motiverat beslut. Att ett kommunalt bostadsbolag inte förvaltar sina fastigheter på ett sätt som gagnar stadens invånare är oförsvarligt.

Hyrorna i fastigheten är bland de högsta i Göteborg, trots att lägenheterna är slitna och har ganska låg standard. Vad Poseidon skall göra med fastigheten är oklart, men det spekuleras i att de vill riva och bygga nytt. Hela Gamlestaden ingår i den gentrifieringsplan som Göteborgs kommun lagt fram kring hur man vill »utveckla« flera av de områden som ligger nära stadskärnan. Man har redan börjat runt Backaplan och Kvillestaden där man rivit gamla industriområden för att bygga bostadsrätter. Gamlestan står på tur och boende i området oroas av ökad »yuppiefiering« och de ökade levnadskostnader det innebär i form av bland annat höjd hyra.

Stort behov av bostäder

- Vi ser en finanskris som skakar världen på ett sätt som inte skett sen 1930-talet inflikar **Eva**, en annan av husets nya invånare. Finanskrisen i USA inleddes med bankernas vettlösa spekulationer och belåningar på bostads- och fastighetsmarknaden. Bubblan sprack och nu ser vi hur krisen drabbar vanliga arbetare här i Göteborg med massvarsel på bland annat Volvo. En annan av de svenska industriella flaggskeppen, SKF, ligger bara hundra meter härifrån, och där har arbetarna fått se produktionen flyttas utomlands i omgångar. Det finns ett omättligt behov av billiga bostäder och sociala mötesplatser, och det är någonting vi vill tillgodose genom det här, fortsätter hon.

Ockupanterna säger sig i ett flygblad vara mot trångboddhet, höga hyror och långa bostadsköer. Då motkraft lämnade platsen några timmar efter att ockupationen inleddes var allt lugnt. Flera av deltagarna uppmanade folk att komma dit och visa sitt stöd, och gärna ta med och donera allt som kan tänkas behövas då man flyttar in i ett nytt hus såsom mat, husgeråd och möbler. Alla intresserade är välkomna. ■

Ockupantens ABC

Lärdomar från igår och idag

Av: guldfiske.motkraftblogg.net

Ibland gör kidsen helt rätt. De senaste veckornas husockupationer i Lund är hoppingivande och de har genomförts exemplariskt. Just när husockupationerna som form dömts ut som ett avslutat kapitel i Europa, har en ny ockupantrörelse rest sig ur Ungdomshusprotesternas kölvatten. Artkeln är nedkortad, hela kan läsas direkt på guldfiske.motkraftblogg.net.

När media på morgonen den 12 oktober anlände till den kommunägda fastigheten på Kävlingevägen 51 möttes de inte av barrikader och maskerade ungdomar, utan en ockupant i skjorta och slips som hälsade dem välkomna. Aktivisterna på Smultronstället undvek skickligt de stereotypa klichéerna och visade istället upp sin verksamhet i huset, presenterade ungdomarna bakom aktionen och deras politiska tankar. Hela organiseringen bakom aktionen kännetecknades av en öppenhet och transparens: alla var välkomna till Smultronstället, att delta på stormöten och aktivera sig. Huset och ockupationsprojektet antog en ickevåldsplattform och hade enbart alkoholfria tillställningar. Under de tre veckor ockupationen pågick bjöd aktivisterna in och pratade med grannar, delade ut flygblad som förklarade syftet med bostadsaktionen, gav intervjuer, gjorde utställningar, organiserade kulturtillställningar, konserter och möten. På det populära nätcommunityt Facebook startades en användargrupp som snabbt fick över 1500 användare, där Smultronstället lade upp foton, filmer, nyheter och musik från huset. På aktivistportalen Motkraft kunde man följa en minut-för-minut-rapportering inifrån huset, där ockupanterna via sms rapporterade om senaste utvecklingen. Öppenheten kring aktionen gjorde den därför svår att svartmåla och utdefiniera, vilket fick kommunen att tveka flera veckor med att vidta några motåtgärder.

Lärdomar

Det har ofta sagts att vågen av ockupationer är förbi, att det var ett realistiskt projekt för ett tjugotal år sedan, men att det idag är en omöjlighet. Att polisens repression, den allmänpolitiska situationen, den svagare vänsterrörelsen eller gentrifieringen förpassat ockupationerna till historien. Under slutet på 1980-talet och 90-talets första år kom de europeiska husockupationerna att mer likna militära projekt: barrikaderade hus militant försvarade mot vräkningarna. Från att vara en utbredd praktik hade ockupationerna förvandlats till proffsaktiviteter.

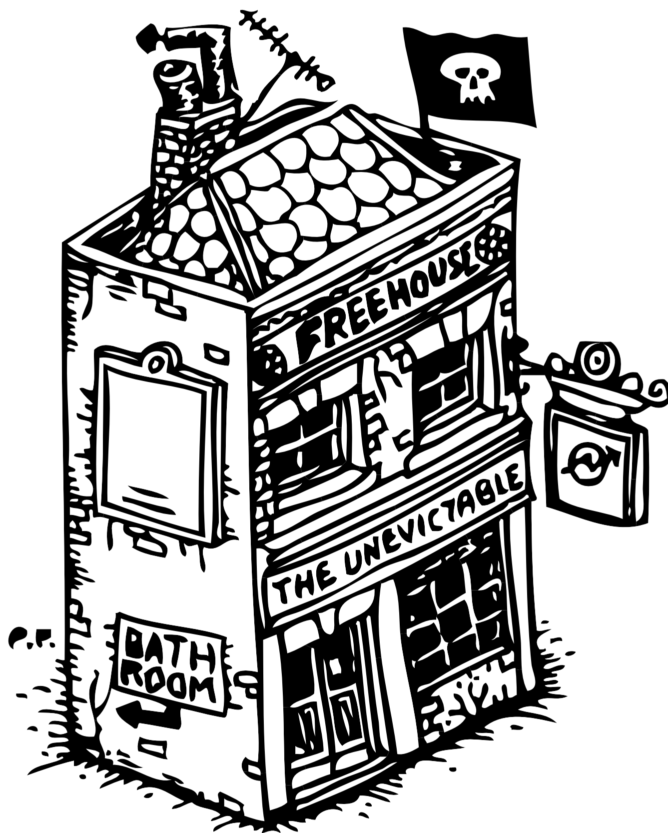
Bostadssituationen har inte blivit bättre sedan dess. Utvecklingen har snarare gått i motsatt riktning. Det samma med utrymmen för politiska möten, kultur och föreningsverksamhet. De demokratiska mötesplatserna har stängts ett efter ett, i och med marknadshyrorna gjort det ekonomiskt omöjligt att finnas kvar.

Och ändå. Ockupationerna har överlevt, just för att behovet av dem är större idag. Varje ny våg av sociala rörelser har skapat nya ockupationer, i sitt behov av mötesplatser. Men sätten de framgångsrika ockupationerna genomförts på har tvingats att förändras för att lyckas. Kanske kan vi redan nu börja skissa på ett recept för framgång:

1. Bygg allianser

För det första har aktionerna redan i detta tidiga stadium lyckats skapa allianser med andra krafter i det civila samhället. I Lund har energin och inspirationen från alla möten under European Social Forum omsatts i praktik. Alla de kontaktytor som byggts upp igenom exempelvis Skåne Social Forum eller de antirasistiska 30 november-aktiviteterna har nu kunnat användas och kamperna generaliseras. Det har lett till ett brett vänsterstöd för aktionerna, vilket underlättats av ockupationernas öppenhet och ickevåldsplattform. Istället för att skapa en igenbunkrad isolerad plats, gjordes Smultronstället till en öppen och inkluderande aktion där huset använts som center för kommunikation med civilsamhället. Ockupationen blev inte bara ett mål i sig, utan även ett medel: ett medel att uttrycka sin kreativitet,

sin vilja att kommunicera och diskutera – en direkt kanal till resten av sin omgivning och lokalsamhället. Därigenom är ockupationen mer än bara en frizon, det fungerar som ett samhälleligt center.

2. Tänk långsiktigt

Ett vanligt fel som gjorts vid ockupationer har varit att hålla frågan för begränsad, den har ofta blivit en kamp för att få ett specifikt hus. När det huset stormats och rivits har kampen dött. Framgångsrika kampanjer för sociala center eller aktivitetshus i olika europeiska länder har istället inriktat på att få ETT hus, snarare än en specifik byggnad. Har man vräkts från ett ställe har man direkt tagit ett nytt. Istället för att inrikta allt på att militant försvara det hus man utsett har rörelser bedrivit en smart kombination av fortsatta aktioner, demonstrationer och förhandlingar med kommunen. Kommunen tror ofta att frågan är slut bara för att ockupanter slängts ut från det hus de tagit. Då gäller det att fortsätta hålla trycket uppe, genom att hela tiden ta nya byggnader, hela tiden hålla frågan aktuell.

3. Krav och legitimitet

Lundaockupanterna har också gjort helt rätt i att redan från början politisera frågan, och inte hålla den som en enskild konflikt. Istället för att diskutera en enskild fastighet, så har de generaliserat kampen och väckt den universella frågan om rätten till bostad och rätten till mötesplats. Ställandet av dessa krav ska inte ses som en passiv vädjan till en suverän makt, ex kommunalpolitikerna, att garantera dessa rättigheter, utan kraven är konstituerande: de ligger till grund för och används för att legitimera faktiska reapproprieringar. Samtidigt som man väcker frågor och för upp dem på den offentliga dagordningen genomför man praktiker som ger svar på dessa frågor och direkt tillfredsställer behoven som påpekas. Mot legaliteten (ex ”privata äganderätten”) måste vi ställa legitimiteten (”rätten till bostad”), genom skapandet av allianser kring konstituerande krav.

4. Konflikt

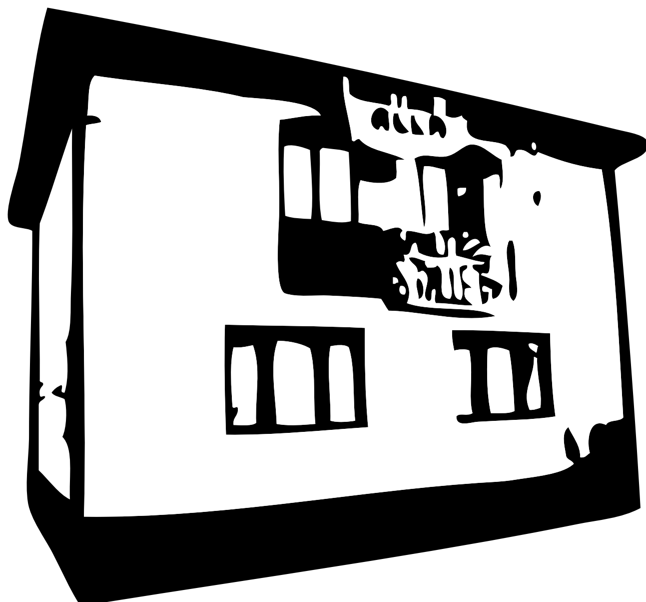
I grund och botten handlar det alltid sociala kamper om en kraftmätning. Konflikten är dock asymmetrisk, och kan inte vinnas genom enbart militans eller hot om våld, den planhalvan behärskar staten för bra och har alldeles för mycket resurser att sätta in. Våra resurser är snarare vår möjlighet att sprida konflikten, generalisera och dra in flera. Det hänger alltså på vår förmåga att agera uthålligt, vår uppfinnings- och variationsrikedom, vårt antal och vår olydnad. Förhandlingar och dialog kan enbart nå resultat om de kombineras med ett hotvärde, om vi har en styrka att sätta bakom våra krav, att vi faktiskt är kapabla att genomföra dem eller åtminstone orsaka motparten så mycket problem att de tycker det är värt att ge oss eftergifter. Samtidigt får inte konfliktnivån vara för hög så att den legitimerar repressionen mot oss, eller avlegitimerar den kamp vi för. Vi måste helt enkelt hitta enkla konfliktmetoder, som är smarta, variationsrika och lätta att reproducera.

5. Vänd repressionen

Polisens våld kan vara ett vapen – för oss. Politiker kommer alltid försöka skjuta över sociala frågor på polisen och hävda att det bara rör sig om ordningsstörningar, lagbrott och kriminalitet, och därigenom polisärenden. Istället för att acceptera denna ”avpolitisering” måste vi kasta tillbaka bollen till politikerna. Vi måste hela tiden lyfta fram att sociala problem, att politiska frågor inte kan lösas med polisiärt våld. En sak måste vi få att framstå väldigt tydligt: att vi vill ha dialogen men det är politikerna som stänger den, att vi vill hitta en politisk lösning, men politikerna försöker skjuta bort sitt ansvar. Därför måste vi vända polisens våld så att det slår tillbaka mot dem själva: att vi agerar fredligt och berättigat, medan polisen använt övervåld och agerat utan berättigande. Det är därför viktigt att vi dokumenterar alla polisinsatser, med videofilm, foto, läkarintyg och JO-anmälningar, och använder dessa för att ifrågasätta polisingripandena. Det handlar inte om att vi ska bli martyrer eller välkomna polisbrutaliteten, utan om att vara smarta och använda varje övergrepp från deras sida för att undergräva deras trovärdighet och begränsa deras handlingsutrymme. Rätt hanterat kan polisens repression vändas till vår fördel, fungera avlegitimerande för motparten och stärkande av vår legitimitet, och tvinga kommunpolitikerna att hitta en politisk lösning på frågan, det vill säga bemöta något av våra krav.

Det är bara början

Bostadsaktionerna i Lund befinner sig bara i sin linda. De har skapat bra förutsättningar och agerat helt taktiskt rätt i sina aktiviteter för att lägga grunden för en framgångsrik ockupationsrörelse. Aktivisterna har lyckats undvika många av de fallgropar som tidigare ockupationer fallit i. Och ockupanterna i Lund är inte ensamma. Bara dagarna efter deras husaktion, ockuperades hus i Umeå och sedan Göteborg. Fortsätter denna vågen, om vi lär av andra framgångsrika bostads och sociala center-kampanjer i andra länder, kommer vi snart sitta med kontrakt på hus precis som Ungdomshuset i Köpenhamn och ”Projektet Socialt Center” i Helsingfors gör idag. ■

Debatt: Smultronställets sista hyresgäst berättar:

»Smultronstället behövde inte rivas«

Av: Per Johansson

Det ockuperade huset Smultronstället i Lund var fullt beboeligt och till och med nyrenoverat. Rivningen var inte bara onödig, utan ren kapitalförstöring, skriver den tidigare hyresgästen **Per Johansson**.
Artikeln har tidigare publicerats i Fria Tidningen 12 nov 2008.

Lunds politiker uttalar sig om att Smultronstället var "utdömt" och inte beboeligt. Av vem? Inte av miljöförvaltningen som hanterar dessa ärenden utan efter en bedömning av en maktfullkomlig despot till fastighetsförvaltare vid Lundafastigheter vilken det inte passade att huset skulle finnas kvar.

Fakta är att övre våningen var nyrenoverad 2001 till en kostnad av 200 000 kronor. Tak och väggar var upputsade, bredspacklade och nyvävade, nya golvmaterial, vitvaror, köksinredning samt elsystem. 2004 sattes ny ytterdörr in på övervåningen, tvättmaskin i källaren och genomströmsvärmare för varmvatten, varmvattenblandare till badrummet samt värmestyrsystem för oljepannan med tillhörande radiatorer i båda lägenheterna. Ja, bara det gick säkert på minst en 50 000 kronor till.

För övrigt bodde jag i huset fram till den 31 mars 2006 och jag lade fram till dess inte märke till någon försämring i fastigheten avseende ordning, sundhet och gott skick. Fram till 2004 bedömdes alltså huset vara i enlighet med myndighetskrav på brandsäkerhet, hygien, tillgänglighet och säkerhet och därmed i sådant skick att ovan påtalade upprustning ansågs befogad. Men allt detta jämnades med marken 2008.

Det kan tilläggas att det var tekniskt möjligt att sälja huset - trots detaljplanen - med ofri grund för några miljoner kronor. Kommunen måste ha väldigt gott om pengar för att kunna ha sådana »fastighetsförvaltare« anställda och behandla fullt beboeliga hus på detta sätt. Men det är klart, det är kommuninvånarna som betalar hennes och politikernas nycker.

Förvisso verkar marknadsliberalismens och marknadskrafternas välsignelse vara det som gäller för kommunen men visa mig det privata företag som kan motivera sådan kapitalförstöring utan att det blir ett ramaskri och ansvariga får stå till svars. ■

Notiser

Studentkår ockuperad

Fredagen den 7 november genomfördes en solidaitetsockupation av Samhällsvetarkåren i Lund. Det var ett gäng vänsterstudenter som protesterade mot rivningen av Smultronstället och ville visa på det absurda i bostadssituationen.
- Det har tillkommit 2000 personer i LKF:s kö de senaste året och kön har fördubblats sedan 2006. Under den tiden har LKF byggt 38 lägenheter. Det är en ekvation som inte går ihop, säger en av ockupanterna.
TV och tidningar var på plats när man vecklade ut en banderoll på studentkårens framsida för att sedan klättra in genom fönstret där en grupp kåraktiva hade möte. Mötet tog en paus när ockupanterna bjöd på fika och man diskuterade bostadsbristen.
- Studenter upplever precis samma problem som många ungdomar i Lund – det säger stopp om man inte har kontakter eller möjlighet att köpa en bostadsrätt, berättade en kåraktiv.
Ockupationen avslutades efter någon timma genom att ockupanterna uppmanade samtliga att sluta upp till den demonstration som arrangerades dagen efter i protest mot rivningen av Smultronstället.

Fashionabel ockupation i London

Ett hus i Londons fashionabla Mayfair, värt uppskattningsvis 100 miljoner svenska kronor, togs nyligen över av ett antal ungdomar. Huset som har gjorts om från övergivet spekulationsobjekt till ett kollektiv, har sex våningar, trettio rum, marmorkolumner i klassisk stil i porten. Tydligen ska det finnas 7 badrum inklusive två fungerande bubbelbad. Givetvis har ockupanterna själva försett sig med el, värme

Nästa sida: Ta ur och sätt upp på väggen!

Smultronstället

kävlingevägen 51 lund • 11 okt - 4 nov 2008

Intet glömt, intet förlåtet...

Kampen måste breddas, spridas och stå emot!

Av: Anton Klepke

ATT MÄNNISKOR VÄNDER den parlamentariska politiken ryggen och genomför egna aktioner utanför lagarna är ingenting nytt. Tvärtom är det en ganska vanlig företeelse som gror i frustration och maktlöshet. Men främst så är det en sund reaktion på en osund politisk situation.

Ungdomar har väldigt lite makt i Sveriges beslutande samhälle och trots att den akuta bostadssituationen (i kombination med låg ersättning från CSN, stigande marknadspriser mm) har varit ett välkänt faktum i många år så har mycket lite hänt från politikernas sida. Den enda sunda reaktionen är då givetvis att sätta ner foten och göra motstånd. Liksom medborgarättsrörelsen i 50-talets Amerika, liksom Ghandis ickevåldsanhängare under 30-talet, liksom motståndsrörelsen i de fascistiska länderna under andra världskriget och liksom fjättrade grupper och folk varje dag runt omkring jorden.

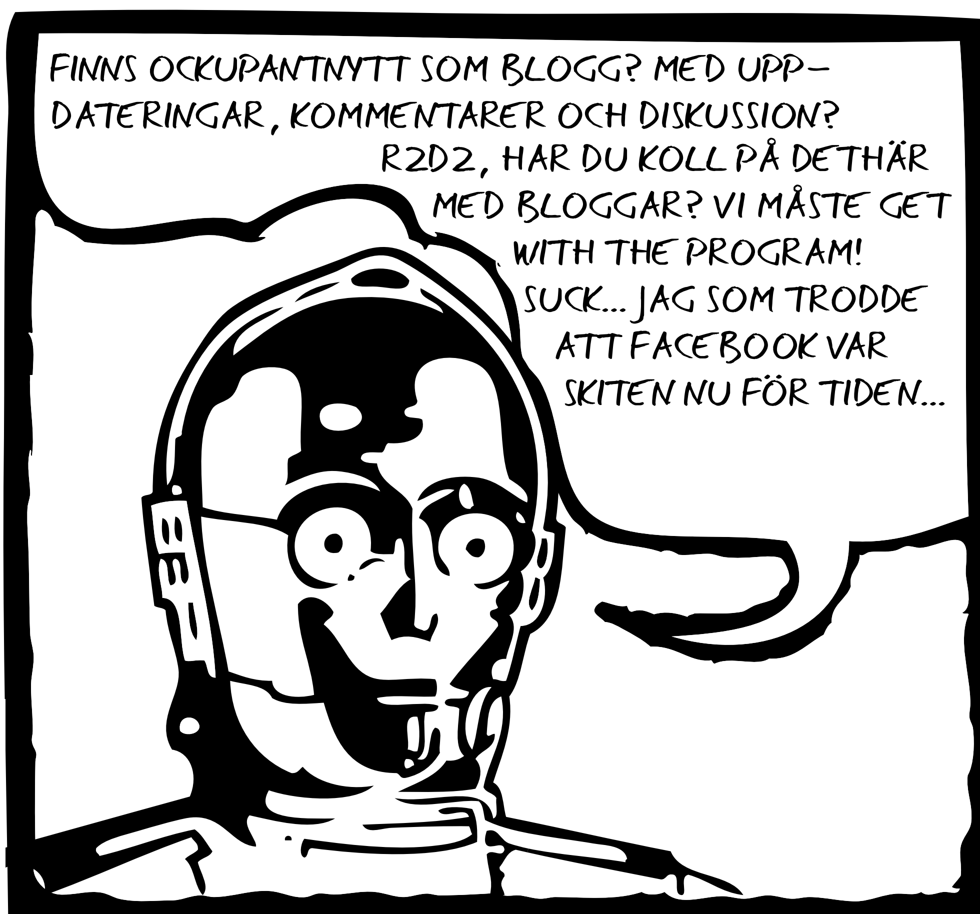
Motstånd.

Situationen är akut. Att ha en egen bostad är en central och viktig punkt i en människas liv och inte minst i steget ut i vuxenlivet. Den arrogans och den totala tystnad politikerna har visat mot studenternas och ungdomarnas situation och mot de krav som ungdomarna fört fram lägger ribban. När de som borde ta sitt ansvar sviker måste nya sätt att förändra situationen framarbetas. Där är husockupation ett effektivt sätt att dels råda bot på den akuta bostadsbristen för ockupanterna men främst är det en tydligt markering att vi har fått nog. Vi måste kräva att det byggs tillräckligt många nya mindre lägenheter som erbjuds till studenter och ungdomar. Vi måste kräva att CSN anpassar sina bidrag och lån till att svara mot de stora prishöjningarna på bland annat hyror, komunikationer och livsmedel. Men viktigast av allt, vi måste visa att vi kräver handling från samhället, nu!

Samhället svarar ofta brutalt och offensivt på aktioner likt husockupationerna. Man försöker krossa motståndet innan det hunnit sprida sig, riva husen, arrestera ungdomarna, hota andra ungdomar från att göra liknande aktioner. Det är ett tydligt mönster som vi sett tusentals gånger i samhällen där samhällsgrupper vänt sig mot de styrande och mot makten.

Därför är det viktigaste i detta skeende, när vi börjat få igång en rörelse av aktivism, att inte låta oss stoppas. Vi måste bredda kampen, vi måste sprida kampen, och vi måste stå emot. För varje ockuperat hus som stormas och rivs, måste två komma till. För varje arresterad ungdom som krävt sin rätt till bostad, måste 10 sluta upp och ersätta hennes plats, och för varje stad som vaknar upp med ett ockuperat hus, måste andra städer inspireras och följa i dess spår.

Nu har vi gett politikerna det svar som de aldrig gav oss. Nu har vi återtagit den makt som samhället förnekat oss.
Nu har vi inlett ett motstånd som kommer att sprida sig, stå starkt och till slut tvinga samhället att möta oss med gehör istället för ignorans eller tårgas. ■

»Ja, du har rätt, vi är en del av en klass. Men ingen definitionslös mittimellanklass, utan arbetarklassen.«

Krönika:

Ständigt denna medelklass

Av: Johan Lund

I sydsvenskan den 21 oktober suckar den universitetsanställda doktorn i etik **Ann Heberlin** över Smultronställets husockupanter på Kävlingevägen i Lund. Enligt henne är de vita och har på sig hela kläder. En av dom har till och med iakttagits med en mobiltelefon. Alltså är de medelklass, priviligierade och utan rätt att göra motstånd. Ockupanterna kategoriseras som denna mytiska grupp, som när som helst riskerar att dyka upp och suga in vad som helst i en normalitet där alla har det bra, och de som klagar borde hålla tyst och tänka på de stackare som har det sämre.

Arbetarklassen, eller möjligtvis underklassen som samhällets bemedlade filantroper alltid har föredragit att kalla oss utan en fet lön, är "de andra". De bor i slitna hyresrätter på Norra Fäladen eller Linnero, de pratar en underlig dialekt, de har konstiga kläder – smutsig säckväv eller kanske burka – och de är framför allt inte vita. De är de onormala, det främmande och hotande, som människor i stil med Ann Heberlin, PhD, behöver för att kunna upprätthålla en fungerande självbild av sig själv som en vanlig Svensson. Det finns vi som är vita och har mobiltelefon, vi har tydligen alla fina och fasta kontorsjobb och bor i dyr bostadsrätt eller Lomma-villa – och så finns det de andra.

Det här kanske kommer som lite av en chock, Ann, men alla vita människor med mobiltelefon och hela kläder har det inte som du. Vi är inte alla "medelklass". Rätt många av oss sliter på ett meningslöst jobb, i mitt eget fall ett meningslöst jobb och två något roligare arbeten. Många av oss har inte råd att låna till bostadsrätt och är knappast hyresvärdens favorithyresgäst med våra oregelbundna och osäkra inkomster, och måste därför flytta runt från andrahandskontrakt till andrahandskontrakt. Vi kanske inte passar in i den myt om "de svaga", de segregerade, burkabärande, färgade Andra, som du är så rädd för, de som du måste hjälpa för att inte få dåligt samvete – men det betyder inte att vi är en del av den gemenskap du försöker skapa när du snackar om medelklass, Ann. Det betyder inte att vi inte har rätt att kollektivt försöka förbättra våra liv.

Vi är inte de hjälplösa Andra, men vi är inte heller den Normala Medelklassen, de som har det så bra att vi bara borde hålla käft och tänka på "de svaga". Vi är en del av den majoritet av befolkningen som kommer att behöva jobba merparten av våra liv. Ja, du har rätt, vi är en del av en klass. Men ingen definitionslös mittimellanklass, utan arbetarklassen. Vi tillhör samma klass som "de svaga". som du, Ann Heberlin, oroar dig så mycket för, och våra intressen är samma som deras. Vi kommer aldrig att slänga bort våra mobiler och klä ner oss för att passa in i en bild av de behövande, för att ges ynnesten att göra motstånd av människor som du, Ann. Varför skulle vi? Vi vill ju ha det bättre, inte sämre. Vi vill agera självständigt, och utan att vara beroende av dom som har det så bra att dom inte anser sig behöver en social förändring. Det är därför folk ockuperar hus.« ■

Vi vill och vi kan och vi ska ockupera i Malmö! Vi e inte fjantiga i Sverige längre, och vi blir inte rädda för den mäst barnsliga polisen i Sverige som e den minst taktiska av alla Malmöpolisen
/Tåget/dina grannar

Smultron är röda
Politikerna blå
Huset är rivet
Vi kämpar ändå!

Kram Pernilla & Sara

Vad är det egentligen för fel när byråkratin är så seg att hus står tomma och människor är hemlösa?
Något är fel när kommunen inte håller ord
"Gör som vi säger, inte som vi gör"
Ni ljög, i ordets rätta bemärkelse, för oss.
Svar väntas på min mail: piccolo_h@hotmail.com

OCKUPERA LUNDS DOMKYRKA!
Bo i klassisk miljö med högt i tak och mysig belysning. Gott om plats, sittplatser åt alla. Orgel finnes. Kyrkofriden hindrar ovälkomna våldsverkare. Välkomna!

FORTSÄTT KÄMPA!

Alla har en dröm, men en dröm som vi alla delar är att någongång ha sitt eget ställe, sitt bo, sitt krypin och sitt hem. Det är min dröm. Att någongång få bo, i mitt alldeles egna hem.

Kärlek . fred . frihet
Emma

Allt som vi producerar
Vill vi ha
Allt som byggs
Ska vi ta!
Ockupera
Idag!

Kom till Erikshjälpen
Måndag 10/11 18.45
Vi tar in någon/några i studion
Vi sänder direkt 19-20 på Lunds närradio
Programmet ligger på nätet i 2 veckor efter
Säg er mening
Radion Galen

Publicera Linda Nihlens krönka från city 7/11!!!!!!
En fet hälsning till alla som medverkat dom senaste veckorna... Och Smultronstället, vi saknar dig

Med händerna blodiga
Kämpar vi vidare
Vi kommer aldrig
Sluta kämpa!
DET HÄR ÄR INTE SLUT!

VI VISAR VÅRT FULLA STÖD
TILL OCKUPANTERNA I LUND
UTAN HUS
BLIR DET BUS!
/ANTIFA HBG

OCKUPATIONSMAKT.
VI HAR MAKTEN ATT
OCKUPERA ALLT VI VILL!

MATTIAS
MAMMA
ÄGER
SAGAS
MAMMA!

Det är bra att vi gör oss hörda för ungdomars rätt till tak över huvudet. Hade vi ej haft bostadsbrist hade vi ej behövt demonstrera och då hade vi ej ”stört” politikerna. Om hus ändå skall rivas inom en viss tid låt unga som blivit nekade sin plats i samhället bo där.
Detta är fredligt och det är det som dem ”högre hönsen” måste fatta.

JALLA JALLA

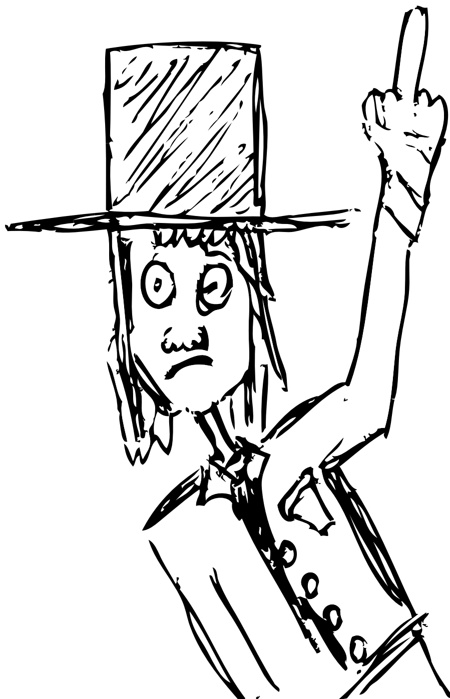

BOSTAD ÅT ALLA

Fan vad onödigt att hus står tomma, publicera en lista på alla obebodda hus ås att folk ser vad dom kan ta!

Sexism, mansnorm, heteronorm, kött, djurförtryck de 5 sakerna som gör mig mest arg.

Hus och lägenheter i lund är uppenbarligen inte till för de som behöver, utan för de som har pengar.
Uppenbarligen är en dialog bestående av 50 snutar med hundar och rivningsfordon. Jag kommer nu börja föra dialog med mina nävar, slag och sparkar. Det är ju så det fungerar. Uppenbarligen.

Vi vill fan inte bo på gatan, vi vill inte behöva flytta runt mellan vandrarhem och tredjehandskontrakt. Vad ockupanterna gör är nödvändigt. Genom att ta saken i egna händer kan dom tillgodose sig tak över huvudet, något som politikerna aldrig kunnat göra!

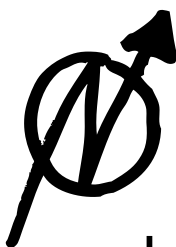
OCKUPERA MERA
RIVER NI ETT... TAR VI TVÅ

Kampen fortsätter!
Vi slutar inte så länge politikerna envisas med lögner och polisinsatser, bara för att de pissar på sig!

TOLERERA INTE POLITIKERNAS SVEK!

Ett, ett, ett två tre! Smultronstället, Hell YEAH! (ett litet rim snott av danskarna)

Jag har varit med och hjälpt till sedan innan ockupationen blev mediahype. Det känns som om detta bara är början och att vi kommer bara bli större och starkare. Hus kommer att bli kvarter, kvarter kommer att bli städer och till slut kommer världen att vara vår. Upp till kamp!

vi tar ett hus ikväll

Nu är det revolution på gång
Jag tycker att väntan blivit lång…

Det är rätt att starta ockupation

Av: Salka Sandén

Aldrig ska jag glömma vilken vanmakt jag kände den där novembernatten 1990. När jag inifrån det ockuperade huset Borgen, på Ringgatan vid Värnhemstorget i Malmö, betraktade hur containrarna med sin ovälkommna last av poliser långsamt men obevekligt lyftes upp mot fönstren på den våning där vi hade vårt »vaktrum«. Inte förrän där och då insåg jag hur oerhört starka mina känslor för Huset var.

Texten är tidigare publicerad på Dagens Konflikt, dagenskonflikt.se

Borgen var del av en rörelse som kallades BZ (efter det tyska ordet för ockupation), som var relativt liten i norden (borträknat Danmark). På kontinenten däremot, speciellt i Tyskland, Holland och grannlandet Danmark, var rörelsen mycket stor och stridbar. Ockupanterna kunde ha flera hus i ett område och samarbetade kring praktiska vardagsproblem likväl som vid stormningar och andra dramatiska händelser. De mycket omfattande striderna kring dessa hus, både i samband med stormningar och på gatorna i exempelvis Köpenhamn och Berlin är idag en bortglömd historia för de flesta som inte direkt varit berörda. Men det är ett faktum att boende och självstyrelsefrågorna som dessa hus väckte hade en stor social sprängkraft. I sina tidigaste år var rörelsen av fredlig karaktär. När den trots detta möttes av demonisering och polisvåld påbörjades en långsam men stadig våldsspiral.

I Sverige kom den ekonomiska krisen senare än på många andra ställen och det är nog den materiella förklaringen till att den tidens BZ-rörelse var så liten i Sverige. I Norge fanns Blitz. I Göteborg fanns en livaktig ockupantrörelse som mestadels hade en fredlig framtoning. Där kallades ockupanterna i folkmun Husnallar, efter det göteborska ordet nalla (som betyder ta olovandes, sno, snatta). I det hus där jag bosatte mig i Malmö rådde en betydligt militantare stämning än i Göteborg. Alla var från början inställda på att vi skulle behöva försvara huset med våld, och detta hade vi också gått ut med offentligt för att få polisen att bli försiktigare. Att det var självklart för Borgenärerna, som vi kallades, att vi skulle bli tvungna att försvara huset med våld, berodde nog till stor del på närheten till Köpenhamn. Malmöborna var väl medvetna om händelseutvecklingen kring Ryesgade, Ungdomshuset och många andra ockuperade hus i grannhuvudstaden. Borgenockupanterna gick in i sitt projekt med andras lärdomar i bagaget.

Vilka var den tidens ockupanter? Många var naturligtvis bostadslösa, men inte alla. Till Malmö hade den sociala och ekonomiska krisen anlänt tidigare än till många andra städer. Många av oss hade uttalade vänsteråsikter, men inte alla. Ett ockuperat hus är så mycket mer än ett politiskt projekt. Det lockade också många av subkulturella orsaker, där inte minst punken var en stark influens. I ett hus kunde man göra det man ville. Bygga saker utan att be om lov, arrangera konserter, utställningar eller vad man kände för, man kunde anpassa lokalerna efter egen smak och behov. Själv var jag 16 vid min ankomst till Borgen. Om jag hade kunnat få lägenhet eller inte då, det vet jag inte. Jag ville ha just det frirum jag såg i huset. Ett ställe som möjliggjorde för en 16-åring att komma hemifrån, lämna skolan och allmänt vidgade förutsättningarna för vad som var möjligt då.

När Borgen stormades den hösten var det en del i en våg av brutala stormningar som svepte fram över Europa. Polismyndigheterna hade via sitt internationella europeiska organ TREVI (Terrorisme Radicalisme Extrémisme et Violence Internationale) beslutat att nu skulle det en gång för alla sättas punkt. Alla ockuperade hus skulle bort. Med rätta hade man noterat att husen skapade en motståndsmiljö, där ungdomar radikaliserades samtidigt som de lärde sig att göra saker själva. En massa saker beslutades, skapades och levdes i dessa hus, som myndigheterna inte hade någon insyn i. I det

Nya Europa, präglat av övervakning, kontroll och disciplinering måste ett inslag som BZ-rörelsen städas bort.

Vi som varit autonoma aktivister under 90-talet etablerade en outtalad och självgod sanning. Det hade varit trevligt med husockupationer, men nu var de inte längre möjliga. Våldsupptrappningen och de hårdnande attityderna i samhället hade gjort att ett försök att ockupera hus säkerligen skulle leda till att någon blev skjuten. Och det skulle stillatigande noteras av en allt mer moralistisk opinion. Samtidigt som vår subjektiva inställning till ockupationen som politisk och social kampform blev allt mer negativ, blev de objektiva förutsättningarna för att sparka igång en ny BZ-våg egentligen allt mer uppenbara. Sedan 90-talets början har iden om en social bostadspolitik baserad på medborgarens rätt att bo någonstans i praktiken avförts från agendan. Hyresrätter nyproduceras i mycket ringa grad, och de hyresområden som finns, där hyresnivåerna ligger under smärtgränsen för låginkomsttagare, underhålls inte. Stora grupper fattiga, skuldsatta, med svagt fäste på arbetsmarknaden eller sociala problem släpps inte alls in av hyresvärdarna. Samtidigt har ungdomsverksamheten ute i landet halverats under de senaste 25 åren. Och det har blivit allt svårare att finna lokaler för oberoende kulturell verksamhet i takt med att hyresnivåerna för lokaler skjutit i höjden. Runt hörnet lurar nu också marknadshyror, som i kombination med allmänt stigande levnadsomkostnader och avgiftstryck hotar att skapa stora individuella problem och ett socialt mycket explosivt läge.

Under 2000-talet har en ny social ockupationsrörelse växt fram. Lite stillsamt och i medieskuggan har både ett och annat spirat.

I Stockholm har vi till exempel Kulturkampanjen. Sedan 2003 har de varit i farten med ett flertal genomtänkta och sociala ockupationer. Där man tagit sig an tomma hus, utarbetat planer för hur de skulle kunna användas och sökt dialog med ansvariga politiker kring sina ideer. SVT-huset, vänthallen i Hammarby och Albino smide har i tur och ordning varit föremål för Kampanjens aktiviteter. Slutligen lyckades man, trots stadsdelsförvaltningen i Vantörs uttryckliga ogillande, få bygglov för ett kulturhus i Högdalen. Detta hus är nu känt som Cyklopen och byggt med containrar som bas. En okonventionell byggmetod, vars grundtanke är att huset ska vara lätt att flytta om det tvingas bort från sin nuvarande plats. Cyklopen är idag en lokal för kulturell självverksamhet, dit den som vill är välkommen för att förverkliga sina ideer utan att det kostar pengar eller styrs uppifrån. Aktivitetsnivån är hög, med runt tusen besökare per månad.

I Göteborg har ett nätverk av ockupanter under namnet Göteborgspiraterna varit aktiva på senare tid. Man har med olika tillfälliga ockupationer, av bland annat en båt och ett stationshus i Agnesberg, visat på alternativa möjligheter att använda tomma lokaler som bara står och väntar på rivning.

Den här veckan har en betydligt mindre stad, Lund, dock varit de som på allvar visat upp för allmänheten att husockupationsrörelsen åter är tillbaka i Sverige. Där har striden blivit hårdare, och politikernas och polisens svar så tufft, eftersom aktionerna synliggör det de helst vill dölja. Här gäller konflikten nämligen rätten till bostad. Genom att tillfredställa sina egna omedelbara behov, och skaffa sig tak över huvudet, har ockupanterna av Smultronstället, Brjörnbärssnåret och Nyponbusken samtidigt riktat belysningen mot ett antal moraliska frågor som det är ytterst svårt för husägare och politiker att hitta ett bra svar på i nuläget. Har inte alla innevånare i staden också rätt till bostad där? Varför är i så fall inte åtgärder för att få bort bostadsbristen prioriterade? När man accepterar att hus får stå tomma, accepterar man då inte att fastighetsägarnas upptrissande av priser är viktigare än innevånarnas rätt att bo? Är det inte moraliskt förkastligt att låta ett hus stå tomt när folk är bostadslösa? Är det inte moraliskt rätt att göra något åt sin livssituation och använda de resurser som faktiskt finns, som ockupanterna? Eftersom makthavarna inte gärna vill svara på dessa besvärande frågor, avfärdas det hela som ett polisiärt problem som ska lösas med våld. Den absurda situationen inträffar att Lunds politiker accepterar rivningen av bobara hus för att slippa lösa problemet med bristen på hyresrätter för stadens befolkning.

2000-talets ockupanter är som sina systrar och bröder i andra generationer kreativa och sociala människor, som hellre gör än pratar. Och som husockupanter i alla tider älskar de husen de förvaltar, och har målsättningar när de ser sig omkring. En ockupant har alltid nästa hus för ögonen. Men idag ser man mindre av de problem som fanns i det sena 80-talets ockupationer. Drogkulturen och det subkulturella behovet att distansera sig från sitt grannskap är borta. Och man har, i alla fall än så länge, inte låtit sig dras in i någon våldsspiral. Genom att vara fredliga, tala med grannar, vara sociala och samtidigt offensiva, klär man effektivt av makten. För vem är det som står och viftar med en batong, medan den andre vill diskutera bostadslösheten och försöker göra något konkret?

Jag lyfter på hatten för alla 2000-talets stadspirater. Jag vågar samtidigt läsa in en hel del hopp i dessa händelser. För lågkonjunkturen fördjupar alla våra problem varje dag. Och vem ska träda in på den sociala scenen och lösa dem? Fascisträrelsen? De nykonservativa krafterna som tar över i en borgerligehet som inte längre kan försvara tokliberalismen? Sociala men statliga och auktoritära lösningar? Eller ska du och jag, som individer och som kollektiv, gå in och börja ta tag i våra egna problem?

Ockupationer är ett möjligt svar på bostadsbrist, liksom gemensamt satta tak för priserna kan vara ett socialt svar på dyrtiden, registermetoden en lösning på lönedumpningen, och att 6-timmarsdagen med bibehållen lön äntligen införs skulle kunna vara ett sätt att möta lågkonjunkturens ökande arbetslöshetsvarsel (och samtidigt frigöra social tid åt oss som idag arbetar alldeles för mycket). Framtiden ligger faktiskt i våra händer, och detta hjälper ockupanterna oss att få syn på. ■

Fakta: Dagens Konflikt

Dagens Konflikt är en nättidning från Tankesmedjan Konflikt som samlar en bred och ifrågasättande vänster. Inom Tankesmedjan Konflikt ryms tankar och åsikter om vad arbetarrörelsen och vänstern gör för att flytta fram sina positioner men också vad näringslivet och högern gör för att krympa vår möjlighet att leva värdiga liv. ■

»Jag är svag för Lunds extremvänster«

Eskil Fagerström är krönikör och skribent på Sydsvenskans Lundaredaktion. Trots jobbet på en av Sveriges största morgontidningar ser han inte sig som en del av etablissemanget. Han berättar för **Ockupantnytt** om hur han ser på de senaste veckornas händelser. Av: **Olof Holmgren.**

- SHIT, JAG BRÄNDE MIG REDAN på första frågan, säger Eskil skämtsamt efter att ha deklarerat att han själv bor i en bostadsrätt i centrala Lund. Vi sitter med varsin kopp kaffe på restaurang Ariman.

Hur anser du att Sydsvenskan har speglat den rörelse som växt fram kring Smultronstället?

Jag tycker vi har speglat den bra, vi var med från början när Smultronstället ockuperades och har följt med i händelseutvecklingen sedan dess. Svårt att säga om vi har varit balanserade i vår rapportering, vi har i alla fall låtit ockupanterna komma till tals. Som jag skrev i en krönika för inte så länge sedan har vi haft diskussioner på redaktionen om hur vi ska förhålla oss till händelserna. Vi försöker skriva objektivt och professionellt och har följt upp flera olika spår: polisens agerande, ockupanterna, bostadsfrågan i Lund osv.

Vad har diskussionerna på redaktionen handlat om?

Det är många frågor vi har ställt oss: Är ockupanterna verkligen bostadslösa? Är det från Lund? Hur ser bostadssituationen ut egentligen, är det så svårt att få någonstans att bo?

Tror du att media spelar efter en sorts mediadramaturgi?

Ja, jag tror alltid att det finns en mediadramaturgi och det tror jag också att ockupanterna förstår. Händelserna kring Smultronstället har varit dramatiska: en olaglig ockupation som samtidigt var glad och hade ett positivt anslag, men också det största polisingripandet sedan 1994 där det blev ganska ”hårt”. Det har funnits ett otroligt stort intresse kring dessa händelser och frågan engagerar – det har vi märkt genom den stora mängd kommentarer, bloggkommentarer och länkar vi har fått in - både positiva och negativa.

Är det så att man från medias sida sitter och väntar på en chans att skriva ner Smultronställetrörelsen?

Nej, det tror jag inte, det är nog snarare beroende på vad som händer.

Vad är det som skapar detta starka engagemang?

Många unga oroar sig för att inte hitta någonstans att bo. Sen har det varit en del spektakulära aktioner som dragit uppmärksamhet till sig. Både ockupationen och polisingripandet.

Ambivalent hållning

I en krönika i förra veckan skrev Fagerström om den utomparlamentariska vänstern i Lund och om sitt ambivalenta förhållningssätt till den. Där skriver han bland annat att ”jag är, måste jag erkänna, lite svag för Lunds extremvänster”, men frågar sig också om ” är de bara bortskämda medelklassbarn?”. Han säger att han har landat i en total ambivalens.

- Den utomparlamentariska vänstern har funnits länge i Lund och den har på många sätt vitaliserat stan. Man har också lyft fram jämställdhetsfrågan på ett bra sätt och använder ofta humorn som ett verktyg. Kulturscenen har också varit viktig, jag kan ibland tycka att stan inte behöver fler discon. Men jag tycker inte att man kan bryta mot lagen som man har gjort i samband med ockupationerna, man kan inte bara flytta in i ett hus som Lundafastigheterna äger. Det stöder jag inte.

Är rörelsen som ha växt fram kring Smultronstället bra för demokratin?

Det beror på hur man ser det. Om folk lägger sig på Serviceförvaltningens golv med sovsäckar och frågar ”ska du fisa på mig nu?” tycker jag det handlar om högstadiefasoner. Men man kan också se det intressanta med den nya ”snabba” demokratin där kanaler som facebook, motkraft.net och bloggar används flitigt för att sprida ett budskap. Det använder även vi journalister när vi jobbar.

Vilka värderingar är det som styr Sydsvenskans rapportering?

Det är svårt att säga, vi rapporterar vad som händer. Är det kontroversiella saker tar vi upp det till diskussion på redaktionen och även med den ansvariga utgivaren.

Begreppet ”medelklass” är någonting som ofta kommer upp i diskussionen kring bostadsfrågan, du har själv skrivit om ”medelklassvänstern” i en krönika. Varför är det så tror du?

Ofta används det nog för att förminska eller trycka ner, som att ”din åsikt är inte värd att ta på allvar”. Men det är klart man undrar om ockupanterna verkligen är bostadslösa eller om de kan flytta hem till mamma och pappa. Är ockupationerna rekreation eller är det för att man är hemlös? Jag tror i och för sig att om man är tillräckligt desperat för att ockupera ett hus så är nog problemen reella.

Samtalet lider mot sitt slut. Vi halkar in på en diskussion om klassbegreppet och landar i att prata om fanzinet som fenomen. Eskil droppar en referens till en bok han precis läst om ämnet. Journalist. Självsäker. Akademiker. Jag kan inte låta bli att fråga.

Vad har du själv för klassbakgrund?

Jag är stolt medelklass, svarar han.

Så har vi det rett ut det, en gång för alla. ■

De är rädda.
De är rädda och de vill oss smitta.
De är rädda för att fler ska öppna sina ögon och söka lösning till de problem som tynger.
Söka egen lösning.
Igår ett tiotal, idag hundratal, imorgon tusental.
Deras rädsla har förvandlats till fobi och nu vill de oss smitta.
De skickar polis, utan hjärta utan identitet. De skickar sparkar, slag och hot. De skickar hundar utan identitet. De kedjar och de bötfäller. Allt för att smitta oss.
Men vi har antikroppar mot deras virus.
Vi blir inte rädda, vi blir bara modigare och starkare.
Ju mer vi känner lukten av deras rädsla, desto mer immuna blir vi.
Och vår immunitet ligger i att vi är organiserade och många.
De är rädda och vi är starka.

- Pouran

Kampens dikter

Natthärberget

Jag hör att i Lund
på hörnet av Bangatan och Clemenstorget,
om vintermånaderna, står där varje kväll en man,
och åt de hemlösa som samlar sig där
skaffar han, genom att be de förbipasserande om hjälp,
plats på härbärget.

Världen blir därigenom inte annorlunda.
Förhållandet mellan människor förbättras inte.
Utsugningens tidsålder förkortas därigenom inte.
Men några män har nattlogi.
Vinden hålls undan från dem en hel natt.
Den snö som skulle fallit på dem, faller på gatan.

Lägg inte bort boken när du läser detta, du människa!

Några män har nattlogi.
Vinden hålls undan från dem en hel natt.
Den snö som skulle fallit på dem, faller på gatan.
Men världen blir därigenom inte annorlunda.
Förhållandet mellan människor förbättras inte.
Utsugningens tidsålder förkortas därigenom inte.

- Bertholt Brecht

Ur « Ett moln i byxor«

Händerna kvickt ur byxfickorna,
dagdrivare och slöfockar!
Upp med en kniv, en bomb eller en sten!
De armlösa kan stångas som bockar!
Framåt marsch! alla hungriga,
svettiga
och utan mod.
Revelj!
loppbitna, smutsiga soldater!
Vi skall stryka blod på vardagen
så att den skimrar som en helg!
Darrande under kniven
skall jorden påminna sig
vilka som ville skända henne
– denna jord, övergödd och övergiven
som Rotschilds älskarinna!

Våldsamma kanonsalvor och smattrande fanor
precis som det skall vara på fester!
I lyktstolparna skall de hissas ännu högre
våra höga herrar och överstepräster!

- Vladimir Majakovskij

Det som är otäckt här i världen
är förtrycket och orättvisan.
Då människor skadar människor,
djur
och natur.

Det som är vackert här i världen
är motståndet.
Då människor säger
»nu får det fan vara nog«
och agerar.

Det som är tragiskt här i världen
är alla som kan göra något men
som inget gör.
De som intalar sig själva
att de inte har tid,
att de inte har ork
och att det inte är deras problem.
De som hellre ser på tv...

Förtrycket och orättvisan
finns överallt omkring oss.
Men även motståndet.
För det finns människor
som vet att om man kämpar
kan man förlora.
Men om man inte kämpar
har man redan förlorat.

- Nicklas Änsth

Ansökan om Smultronhus

Hej och hå Smultron små
Uti staden ska vi gå!
Här lever dom i sus och dus
Men se så många tomma hus!
Och där finns ännu flera!
Dom ska vi ockupera!

I Lund, i Umeå, Göteborg
På alla gator alla torg
Ska hemlösheten bort
Och detta inom kort!
Så ge nu Smultronen en chans
Att kunna leva någonstans.

Bygga billigt det är lätt
Och det är moraliskt rätt
Bygga dyrt är bara snålt
För mycket sånt vi redan tålt

Ett hus för alla och en var
Behövs den saken är väl klar
Så kom igen, få ändan loss
Och ge ett Ungdomshus åt oss!

- Staffan Jacobsson

BOSTAD av Lina Eriksson

Jag klarar inte av någonting! Jag är ingenting! Inget! Uppsagd och pank. Vad ska jag göra nu?

Jag får söka nya jobb och hoppas att jag får stanna där. Men hur ska jag klara mig under tiden?

Jag vet inte hur länge jag får bo kvar här och bostäder är det ont om. Hyresrätter blir till bostadsrätter..

Hur ska man ha råd att bo?

RING!

HYRES-HÖJNING!

Jag har inte råd...

SKA DET VARA SÅ SVÅRT ATT VARA LÖNSAM, LILLA VÄN?!

Tydligen!

Grrr... morr...

Utan lönsamhet, inget tryggt boende. Nu drar jag härifrån...

Var vet jag inte.

Jaha...

suck...

Hallå! Kom in!

Va? Jag?

Ja! Du!

Välkommen! Här kan du få bo. Vi kämpar för bostäder åt alla och därför ockuperar vi hus som står tomma.

Wow!

Tack!

united we will win

Bostad åt och för alla!!

YEAH!

Lina Eriksson

Snart kommer Smultronknappen. Köp den för 10 kr. allt går till Smultronfonden! Finns på Smålands Nation & India Däck

In the house.

husockupanterna.wordpress.com

»Det huvudsakliga problemet är nämligen inte att vi har ont om bostäder i dag – utan att kommunen inte försöker göra någonting alls för att ändra på saken.«

Sista ordet:

Vi kan ännu rädda staden

Av: Simon Lerkot Berglind

Den rådande bostadssituationen är ett fjuttigt problem. I jämförelse med vad vi har att vänta i framtiden ser dagens elände ut som en dans på rosor. Det huvudsakliga problemet är nämligen inte att vi har ont om bostäder i dag – utan att kommunen inte försöker göra någonting alls för att ändra på saken. Hade man aktivt och intresserat jobbat för att förbättra situationen hade dagens problem varit överkomliga, för då hade vi gått i längtan på bättre tider.

Att länga efter något är en helt annan sak än att vänta på något. Det senare kan man inte alla gånger göra, för det är passivt, fegt och i det långa loppet självdestruktivt. Människorna bakom ockupationsrörelsen har förstått det. Media likaså, och tack vare ockupationernas inflytande har allt fler fått en större förståelse för det rådande läget i stan. Det som återstår nu är att tvinga politikerna att tänka om. Tyvärr sker det inte särskilt lättvindigt – politiker har en tendens att inte prioritera och handla i folkets intresse. Medan stadens unga bokstavligen skriker efter lägenheter planerar kommunen att bygga skrytbyggen för miljardärer på Brunnshög. En i det närmsta redan överbefolkad stad överväger dessutom att expandera ytterligare, ESS-anläggningen som väntar runt hörnet kommer förvisso att skapa 5000 nya arbetstillfällen, men få av dessa kommer att tillfalla stadens unga. Istället kommer mängder med forskare och dylikt från hela världen att flygas in för att arbeta på anläggningen. Och gissa vad – de kommer att vilja bo någonstans.

Del av problemet eller del av lösningen

Sålunda kan man säga att kommunen inte bara är passiv i bostadsfrågan. Faktum är nämligen att man rent ut sagt arbetar ganska intensivt för att ytterligare försvåra situationen, något som kommer att få förödande konsekvenser för stadens unga. Ett ohälsosamt elitistiskt tänk kommer i slutändan att slå tillbaka mot sig självt. Att bara låta medelåriga högutbildade människor i bo i staden kanske kan ha sina förtjänster på kort sikt, i form av god ekonomi och snygga kostymer, men vad säger egentligen att de här människorna kommer att vilja bo kvar när deras barn inte har möjlighet att bli vuxna, självständiga och lyckliga?

Det är ännu för tidigt att avgöra vilken betydelse den här rörelsen kommer att få. Klart är dock att det är ett lovvärt initiativ som i bästa fall faktiskt inte bara kan rädda den kommande generationen, utan även hela staden som sådan.

Egentligen är hela rörelsen något sen, dessvärre. Konjunkturen är på nedgång vilket är ett argument för stiltje i byggbranschen, den välställda och oförstående högern regerar politiken och många byggplaner är för långt gångna för att kunna ändras.

En viktig tid framöver

Samtidigt är det inte för sent. Lund är på många sätt fortfarande en bra stad med fin potential. Smultronställets många goda grannar och anhängare är ett tydligt tecken på det, ett annat är att man trots allt snack om enorma anläggningar och skrytbyggen faktiskt ännu inte tagit det första spadtaget, vilket gör att det fortfarande finns en chans tillbaka och fatta ett nytt, mer klokt beslut.

Den kommande vintern och våren kommer att bli viktig och intressant att följa. Mycket ligger i rörelsens händer – den kan skapa opinion som tvingar politikerna att handla annorlunda, men samtidigt måste vi komma ihåg att folk glömmer hur de känner snabbt, och politikerna glömmer folk snabbt. ockupationsrörelsen måste stå stark, aktiv och högljudd. Det är det enda sättet att påverka. ■

Byråkratvisan

Av: Staffan Jacobsson

Jag är en liten byråkrat
Jag tjänar kapital och stat
Jag slickar upp och sparkar ner
Och lönen stiger mer och mer

Jag sitter i min kommitté
Och avvaktar vad som skall ske
Och skulle någonting bli av
Jag hotar med att hoppa av

En ständig utredning pågår
Med paus för lunch och kaffetår
Och utredningen föreslår
Att träffas om tre-fyra år

Jag är en pappersfetischist
Jag älskar papper först som sist
Jag vänder papper hela dan
Och vevar på min papperskvarn

Jag vässar pennor så galant
Och han bredvid gör likadant
Och när vi vässat färdigt fem
Så är det hög tid att gå hem

Och jag kan formulera brev
Så ingen fattar vad jag skrev
Och skulle någonting förstås
Jag kräver att det återfås

Det är så skönt att sitta här
Där inte allmänheten är
Och förorsakar mig besvär
Med mera insyn och sånt där

Ja vi har blitt en egen klass
Och mens ni andra drar ert lass
Så sitter vi och ler förnöjt
Åt allt vi lyckats få fördröjt

Jag är en liten byråkrat
Jag tjänar kapital och stat
Jag slickar upp och sparkar ner
Och pärmarna blir fler och fler.